

ikke gaaer ud paa det Alternativ, enten at Amtstuen skal vedblive uforandret eller nedlægges, men at Loven indeholder en heel Deel mere eller mindre forblommede Antydninger af alle Slags Accommodationer, og det er Ting, som jeg ikke troer, at Nogen skal kunne faae et klart Begreb om af selve Lovaffattelsen, og at søge det i de tidligere Forhandlinger og andre Oplysninger er Noget, der i al Fald ikke kan see fra nu indtil Julen, dersom Thinget ogsaa skal beslutte sig til nu strax at gaae ind paa første Behandling. Jeg for mit Vedkommende har derfor intet stort Haab om ved en saadan første Behandling at kunne faae tilveiebragt alt det, jeg mangler, og som jeg idetmindste for mit Vedkommende puffer at see med egne Dine; men det kan ikke falde mig ind, at Thinget skal undlade at gaae ind paa Forhandlingen, fordi jeg ikke er forberedt. Hvis man vedtager, at Sagen skal komme til Behandling, saa maa det jo være, fordi man anseer sig forberedt, og det skalde være mig hjært, om jeg deraf kunde drage et saadant Udbytte, at jeg kunde deeltage i Afstemningen. Dette maa være tilstrækkeligt til at forklare, at jeg ikke kan fravige den Mening, jeg har yttret. Det tilkommer naturligvis ikke mig at give den ærede Minister noget Raad; men, da han selv har sagt, at han ved et saadant Tredie, der hverken var Antagelse eller Forkastelse af Loven, vilde komme i Forlegenhed, troer jeg, at han deri vilde kunne finde tilstrækkelig Gjæmme til at lade Spørgsmaalet henstaae til næste Gang og lade den nuværende Constitution i Embedet, som jeg troer finder Sted, vedblive indtil da. Men, som sagt, jeg skal oppebie Udbyttet af den forestaaende Forhandling, saafremt Thinget skalde finde sig forberedt til at gaae ind paa Samme.

Dahl: Det Expedient, som den sidste ærede Taler antydede, troer jeg er meget uheldigt. Constitution er i det Hele hverken for de vedkommende Beboere eller for vedkommende Embedsmænd nogen behagelig eller hensigtsmæssig Stilling; til jo kortere Tid den indskrænkes, desto bedre, og skalde Resultatet blive, at dette Lovforslag ikke bliver Lov i denne Session, vilde jeg for mit Vedkommende

meget ønske, at Indenrigsministeren vilde ansee sig besøiet til at besætte Embedet.

Bjerring: Den høitærede Indenrigsminister har yttret, at han i ethvert Tilfælde ønskede, at Landsthinget skalde lade det foreliggende Lovforslag komme til første Behandling. Den ærede Viceformand har foreslaaet, at Thinget ikke skalde gaae ind paa at behandle denne Sag extraordinairt. Det forekommer mig nu, at man meget godt kunde forene begge disse tilsyneladende modstaaende Ansuelser, idet der jo ikke vil være Noget i veien for, at Lovforslaget kan komme til første Behandling ganske efter Forretningsordenen, selv om Thinget ikke for Diebliffet skalde finde sig foranlediget til at tilstede med $\frac{3}{4}$ Stemmers Majoritet en extraordinair første Behandling. Efter Forretningsordenen vil jo denne Sag kunne komme til første Behandling efter de almindelige Regler forstkommende Mandag.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot bemærke, at, forsaavidt der tages Hensyn til, hvad jeg har yttret, da er det sidst Ansørte en Misforstaaelse. En første Behandling, der ikke kan føre til en tredje Behandling, dersom Thinget billiget Sagen, er for mig af ingen Betydning.

J. Rasmussen: Jeg troer at burde tilraade Thinget at stemme for, at denne Sag behandles extraordinairt, ikke alene for den mindre behagelige Stillings Skyld, hvori Ministeren ellers vil komme, men ogsaa, fordi jeg troer, at Loven, som den foreligger, tilfredsstillter alle Parter. Det, som gjorde, at den ene Part i Sagen fandt sig misfornøjet med Loven, var, at de ikke kunde betale deres Skatter paa Hirschholm; men efter den foreliggende Lov er dette afhjulpet derved, at der er stillet et saadant Beløb til Disposition, at de fornødne Foranstaltninger i denne Henseende kunne træffes.

Formanden: Jeg maa gjentage, at just fordi denne Lov ikke kan komme til Ende uden ved igjennem alle dens Stadier at underkastes extraordinair Behandling, har jeg opsørt den